

Lag
om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott;

given Stockholms slott den 2 mars 1973.

SFS 1973: 124

Utkom från trycket
den 12 april 1973

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 18 § lagen (1957:668) om utlämning för brott skall ha nedan angivna lydelse.

18 § Högsta domstolen prövar, huruvida utlämning kan lagligen beviljas enligt vad i 1-10 §§ sägs.

Om det finnes erforderligt, skall förhandling hållas. Förhandling må ej vägras, med mindre tidigare förhandling måste anses tillfyllest eller saken finnes uppenbar.

Oaktat ärendet anmälts hos högsta domstolen, skall fråga om tvängsmedel prövas av underrätt, om ej högsta domstolen förordnar annat. I övrigt gäller om ärendets handläggning vad om brottmål i allmänhet är stadgat. Ersättning åt offentlig försvarare, vittne eller annan som hörts i ärendet samt kostnad för rättshjälp enligt 36 § rättshjälpslagen (1972:429) skall stanna ä statsverket, om ej särskilda skäl äro, att den skall återgäldas av den som begäres utlämnad.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1973.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta lätit.

Stockholms slott den 2 mars 1973.

GUSTAF ADOLF
(L. S.)

LENNART GELJER
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1972:132, JuU 1973:1, rskr 1973:21.

